

VIU LA CLÀSSICA! **ANDREA CHÉNIER** Umberto Giordano

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 14 de febrer | 17.30 h

Enregistrada el 2024 a la Royal Opera House

Durada: 130 minuts

EQUIP CREATIU

Director musical
Antonio Pappano

Vestuari
Jenny Tiramani

Director d'escena
David McVicar

Il·luminació
Adam Silverman

Director de reposició
Thomas Guthrie

Coreografia i Moviment
Adrew George

Escenografia
Robert Jones

Cor i Orquestra de la
Royal Opera House

REPARTIMENT

Andrea Chénier

Jonas Kaufmann

Maddalena Di Coigny

Sondra Radvanovsky

Carlo Gérard

Amartuvshin Enkhbat

Bersi

Katia Ledoux

L'Incredibile

Alexander Kravets

Roucher

Ashley Riches

Madelon

Elena Zilio

Comtessa Di Coigny

Rosalind Plowright

PRESENTACIÓ

Un cant a l'amor fraternal

Andrea Chénier és una òpera verista clàssica composta per Umberto Giordano, amb llibret de Luigi Illica. Fou estrenada el març de 1896 a Milà, i ha esdevingut l'obra més famosa del compositor italià. Es tracta d'un brillant drama històric, alhora que una tragèdia humana d'una intensitat devastadora. Amb el rerefons de la Revolució Francesa, l'òpera és un cant a la defensa dels ideals i a l'amor. L'obra està basada en la vida d'Andrea Chénier, un personatge històric real; un poeta francès que va quedar atrapat en l'agitació de la Revolució Francesa, primer com un ardent defensor i després com una víctima, perseguit sense pietat i finalment enviat a la guillotina.

Estructurada en quatre actes, l'obra presenta una música carregada d'un entusiasme furios i d'emocions commovedores. S'entremesclen marxes històriques de l'època anterior a la Revolució Francesa, així com cançons revolucionàries com "Ça ira" i "La Marsellesa". *Andrea Chénier* ens regala un bon nombre d'àries d'intensitat i delicadesa excepcionals, la més coneguda de les quals és "La mamma morta", interpretada pel personatge de Maddalena en el tercer acte. En definitiva, Giordano va dibuixar una partitura apassionant per explicar aquest drama sobre la revolució, sobre la lluita pels ideals i sobre l'únic que pot salvar el món: l'amor.

Comiat d'Antonio Pappano en la direcció musical de la Royal Opera

Dramàtica, romàntica i rotundament èpica, l'espectacular posada en escena de David McVicar per a aquest muntatge d'*Andrea Chénier* fou aclamada per públic i crítica, alhora que va suposar el comiat del llegendari Antonio Pappano com a director musical de la Royal Opera House.

L'exploració del poder, l'amor prohibit i la traïció cobren vida en un repartiment de luxe, liderat per Jonas Kaufmann, Sondra Radvanovsky i Amartuvshin Enkhbat. Per la seva banda, l'escenografia de Robert Jones, el vestuari de Jenny Tiramani i la il·luminació d'Adam Silverman transporten el públic a la tensió i el terror de la Revolució Francesa, arrodonint aquesta producció excepcional.

ANDREA CHÉNIER

ACTE I

Jardí d'Hivern al Château Coigny, 1789.

Durant els preparatius per a una festa en el Château, Carlo Gérard, un dels lacais de la Comtessa, que porta molt temps enamorat de la seva filla Maddalena, observa al seu pare esforçant-se per ajudar i espera expectant el final de les vides privilegiades de l'aristocràcia. Arriben Maddalena i la seva criada Bersi, seguides de prop pels convidats, entre els quals es troba el popular poeta Andrea Chénier. Tots se senten alarmats amb les notícies que arriben sobre l'agitació política a París. La Comtessa i Maddalena insisteixen que Chénier reciti un poema. Ell improvisa versos que contrasten l'amor patriòtic i la compassió amb la indiferència de l'aristocràcia cap al sofriment del poble. Emocionada i avergonyida, Maddalena se'n va, igual que Chénier. Gérard deixa passar als pagesos famolencs, que interrompen la música i els balls. La Comtessa dona l'ordre que siguin expulsats. Gérard se'n va amb el seu pare i la multitud.

ACTE II

Cafè Hottot, al costat del pont Perronet, París, 1794.

França fa cinc anys que està sumida en la revolució. El rei i la reina han estat executats i el govern, dominat pel partit jacobí de Robespierre, ha imposat el terror. Els judicis exemplaritzants i les execucions se succeeixen dia rere dia.

Un espia jacobí (un "Incredibile") observa fixament a Chénier, Mathieu i Bersi. L'espia sospita de la connexió de Bersi amb una misteriosa dona rossa a la qual està buscant. Chénier és ara un revolucionari. El seu amic Roucher li ha proporcionat un passaport i l'insta que abandoni França. Però Chénier se sent intrigat per les cartes que ha rebut d'una misteriosa dona que signa com "Esperança". Arriba Gérard, que ha prosperat en la revolució i ara és un famós jacobí. L'espia se l'emporta a un racó; és Gérard qui li ha confiat la tasca de trobar a la dona rossa. Bersi diu a Chénier que "Esperança" es reunirà amb ell aquella nit. Quan apareix "Esperança", Chénier descobreix que es tracta de Maddalena i s'adonen que s'estimen. La parella és sorpresa per Gérard i l'Incredibile. Gérard i Chénier lluiten, i el primer queda ferit. En reconèixer al poeta les paraules del qual li van servir d'inspiració cinc anys enrere, Gérard insta a Chénier a fugir amb Maddalena: el seu nom es troba en la llista del Fiscal Públic Fouquier-Tinville.

ACTE III

Sala del Tribunal Revolucionari, pocs mesos després.

França està en perill, amenaçada per la invasió estrangera i la rebel·lió interna. Primer Mathieu i després Gérard agiten a la gent, demanant a les dones de França que ofereixin els seus fills i les seves joies a la Revolució. La Vella Madelon ofereix al seu net. En l'exterior es corre la notícia de l'arrest d'Andrea Chénier. Gérard reflexiona sobre la seva hipocresia en denunciar al poeta. Arriba Maddalena i s'ofereix a lliurar-se a Gérard per a salvar a Chénier. Gérard queda impressionat per la força de l'amor de Maddalena i jura fer tot el que pugui per a salvar-lo.

La gent acudeix en massa a la sala del tribunal per a l'últim judici exemplaritzant. Quan Fouquier-Tinville llegeix en veu alta l'acusació contra Chénier, Gérard atesta en contra de les seves pròpies falses acusacions. Malgrat tot, el tribunal condemna a Chénier a la guillotina.

ACTE IV

Pati de la Presó St. Lazare, el matí següent, abans d'alba.

Chénier llegeix el seu últim poema a Roucher, comparant l'ocàs de la seva vida amb un bell dia de primavera. Arriba Gérard amb Maddalena i subornen al carceller perquè deixi ocupar a ella el lloc d'una dona condemnada a morir aquell mateix matí. Junts una altra vegada, Chénier i Maddalena es preparen per a enfrontar-se a la mort sense gens de por. Els amants són conduïts a la guillotina.

PROPERAMENT

14/03
**PROJECCIÓ: LLEGENDES
DE L'ÒPERA: AIDA**

17.30 h de Giuseppe Verdi

AUDITORI

25/04
**PROJECCIÓ: ELS
CONTES DE HOFFMAN**

17.30 h de Jacques Offenbach

AUDITORI